

Sfiștofca... început de lume

(autor anonim)

Având un mic concediu la Sulina... mi-am spus: "Hei... ce ar fi să-mi duc urmașul și consoarta să vadă de unde mă trag eu?". Zis și făcut. Dat telefoane și antamat mașina de transport pentru excursie a doua zi spre Sfiștofca.

În primul rând, la Sfiștofca, spre marea mea surpriză se ajunge cu mașina, pe un drum pietruit destul de bun. Treci Dunărea cu barca... parcă desprinsa din "apocalipsă acum"... dar pare o tărăboanță zdravănă.

Toată copilăria am fost cu hidrobuzul (pasagerul de Tulcea ajungea la 5 la Sulina, apoi alergam să iau bilet spre Sfiștofca). Pe malul opus ne aștepta don' Nicu, șoferul de safari (care conducea un microbuz WV vechi de vreo 25 de ani, ce nu avea ferestre decât într-o parte!!). Uitându-mă mai atent, am înțeles că era plin de ranforsări pentru drumuri speciale...

După Pădurea Letea (văzută de data asta dintr-un IMS descoperit, o vechitură special modificată și întărită pentru drumuri foarte proaste), am cerut șoferului să ne ducă spre Sfiștofca.

Ce să zic? Că erau să-mi dea lacrimile? Toate amintirile mele erau pline de un sat mare și

gospodăresc, cu lipoveni harnici și lipovence trupeșe și gureșe care știau să gătească ca nimeni altele... Acum au mai rămas vreo 20 de case locuite, vreo 30-40 părăsite și multe movilițe acolo unde fuseseră case... M-am suit pe movilița care fusese casa bunicii mele și am oftat. În jur nu mai rămăsese nimic, doar steпа pustie.

Dragii mei, dacă vă place turismul de aventură, dacă vă place să mergeți cu cortul și să vă cărați mâncarea și apa după voi, este cea mai caldă recomandare pe care o pot face. Peisajele sunt superbe, pe lângă sat trece un canal puțin adânc unde puteți pescui și face baie (fundul canalului e nisipos, spre deosebire de 99% din canalele deltaice care sunt nămolose). Locuri de campare cââât cuprinde, pădurea Letea la doi pași, autobuz către Sulina dimineața și seară (5 lei). Puteți să vă aprovizionați foarte ușor.

În consecință, dacă vă plac pustietatea, natura, peisajele superbe, casele lipovenești vechi și doriți să trăiți senzația că sunteți pierduți undeva în Siberia... mergeți acolo.

De doriți să vă cazați în case lipovenești, cred că se poate

aranja și asta (la prețuri fără concurență, că nu vine nimeni pe acolo). O să fiți surprinși de cât de curate sunt.

Repet, trebuie să aveți spirit de aventură, să știți să curățați un

pește, să faceți o friptură...

La întoarcere, șoferul nostru a spus filozofic "- Aici domniile mele se sfârșește lumea..."

Băiatul meu a replicat imediat : "- Nu, aici începe..."

